

trov, at, naar man vil gjøre Noget i den Retning, som er tilsigtet ved disse Forslag, at nedsette Toldden paa Kaffe og Suffer, havde man bedre opnaaet det, man tilsigtede, ved at holde sig til den ene Post alene, og da at være gaaet betydelig længere ned; dersom man havde holdt sig til Kaffe alene og foreslaaet enten ganske at ophæve Toldden paa den eller nedsette den med et større Beløb, havde man sikkert opnaaet det, man tilsigtede, nemlig at skaffe de mindre bemidlede Forbrugere af denne Vare en Lettelse, som kunde komme ogsaa dem til Gode, som kun kjøbe i de mindste Kvantiteter, thi en Nedsettelse af 2 p. pr. Pd. vil neppe komme dem til noget søleligt Gode, som kun kjøbe i meget smaa Kvantiteter, f. Ex. kun $\frac{1}{4}$ Pd. De ville ikke kunne faae $\frac{1}{4}$ Pd. Kaffe billigere, fordi man nedsetter Toldden med 2 p., da vi ikke have saa smaa Mængder, at de Sandtende kunne give Afslag paa saa smaa Kvantiteter, uden at de lide Tab derved. Havde man holdt sig til Kaffeolden alene, kunde jeg have været tilbøjelig til at gaa med Flertallet og stemme for en Nedsettelse; thi foruden det, som jeg her har anført, vil man jo derved have opnaaet, at have en af de Uligheder ved Goldbeskaffningen, som der med Gode anses over, nemlig at Toldden ikke betales efter Varens Verdi, men efter dens Mængde, og der er maaske ikke mange Forhold, hvor Forskjellen mellem Mængden og Verdien er saa betydelig som ved Kaffe; det er i det Mindste ikke Tilfældet med Suffer, at der er en saa betydelig Forskjel paa Verdien af den samme Mængde. Naar man borttog eller i betydelig Grad formindskede Kaffeolden, vilde man derved tillige opnaa at ophæve den ulige Beskaffning for en af de Varer, som forbruges navnlig af de mindre Bemidlede i meget betydelig Grad. Dersom de stillede Forslag under Nr. 15 og Nr. 60 blive vedtagne, vil jeg være tilbøjelig til, til 3die Behandling at være med til at stille Forslag i den Retning, jeg her har antydet.

S. Madsen. Som ærede Medlemmer ville se, har jeg tilladt mig under Nr. 1 at stille et Endringsforslag til § 1 Løbe-Nr. 1 angaaende Orangefaller. Jeg er nærmest bleven ledet til at stille dette Endringsforslag ved at gjenneulæse de Bemærkninger af Alfred Benzou, som ere omdelte her i Thinget, idet jeg ganske bifalder det af ham angaaende denne Artikel Fremførte. Disse Orangefaller ere et saa simpelt og billigt Affald, at jeg vilde anse det for ubilligt, om de skulde gaa ind under den tilbørlig høje Gold, som de virkelige Frugter ere ansatte til. Jeg har saa meget mere fundet mig foranlediget til at stille dette Forslag, som jeg antager og holder mig forvisset om, at det væsentlig er den mere ubemidlede Del af Befolkningen, som afbenytter dette Affald, og det dog turde være ubilligt, at den skal svare saa høi en

Gold af et mindre Gode. Jeg skal derfor paa det Bedste tillade mig at anbefale dette Endringsforslag til de ærede Medlemmers Velvillie. Af de Endringsforslag, der ere stillede af det ærede Udvalg, skal jeg indskrænke mig til at omtale et Par enkelte. Med HenSyn til det Forslag, der er stillet under Nr. 2 til Løbe-Nr. 13, Vin paa Flaasker, skal jeg bemærke, at jeg tror, at Vin endnu er en Luxusartikel til fuldeste Maal. Jeg kan efter mit Syn paa Sagen ikke se, at Vin i nogenformelt Maade eller med nogenformelt Begrundelse kan komme til at henhøre under det, der bliver betegnet som Nødvendighedsartikler eller rettere almindelige Forbrugsartikler, og derfor tror jeg, det med Rette kan anses for heldigt, at netop denne Artikel bliver beskattet temmelig høit, saa meget mere som vistnok ogsaa de Fleste eller i ethvert Tilfælde det overveiende Flertal her i Salen vil indrømme mig, at Forbrugen af denne Artikel væsentlig indskrænker sig til de mere bemidlede Klasser; som jeg tilbørlig ogsaa følger mig overbevist om ikke ville finde sig forurettede ved at betale en højere Gold af en saadan Luxusvare. Endringsforslaget under Nr. 31 til Løbe-Nr. 92 af et Mindretal skal jeg ogsaa tillade mig at anbefale, idet jeg finder den nu bestaaende Ordning, hvorefter Toldden af Klæde beregnes efter Vægten, i høi Grad ubilligt, fordi mindre værdifulde Gjenstande derved ikke alene blive beskattede lige med de finere, men jo endogsaa forholdsvis langt højere, idet det jo er en afgjort Kjendsgjerning, at netop de grovere Sorter Manufakturvarer holde en langt større Vægt end de finere, og selvfølgelig er det de mindre Bemidlede i Samfundet, der maa ty til at benytte de simplere Klædesorter til deres Forbrug, som komme til at svare den højeste Gold for denne aldeles nødvendige Forbrugsartikel. Jeg kan heller ikke tro, at de Vanskeligheder, som opstilles for at indføre en Forandring som den foreslaaede, skulde være aldeles uoverstigelige, og jeg vil derfor ogsaa paa det Bedste anbefale dette Endringsforslag, der, som bemærket, er stillet af et Mindretal, til ærede Medlemmers Opmærksomhed. Hvad det Endringsforslag om Kaffen angaar, som blev omtalt af det sidste ærede Medlem (N. Andersen), da kan jeg tilbørlig tillade hans Bemærkninger i den Henseende. Jeg vilde ogsaa have fundet det mere heldigt, hvis Udvalget havde besluttet at ophæve Toldden paa Kaffe eller i alt Fald at nedsette den langt betydeligere, end sket er, idet jeg tror, at Sufferolden rammer omtrent paa samme Maade og i samme Maalestok som en Indkomstskat, da Forbruget af Suffer er forholdsvis langt større blandt den bemidlede Del end blandt den ubemidlede Del af Befolkningen, hvilket ikke i samme Forhold kan siges at være Tilfældet med HenSyn til Kaffe. Saa stor Lust, som jeg end kunde have til at omtale de af det ærede Medlem for Kjøbenhavn 4de Valgtreds (Fenger)